

ת"פ 25406/05/21 - מדינת ישראל נגד מ' א'

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 25406-05-21 מדינת ישראל נ' א'(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
מ' א'
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין; התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216 (א)(1) לחוק העונשין; והטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.
2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם והמתלוננת גרושים מזה כ-17 שנים, ולהם ילדים משותפים. ביום 29.4.21 הבחין הנאשם במתלוננת ובבן זוגה הולכים יחדיו לכיוון רכבם והדבר עורר את זעמו. הנאשם עקב אחריהם עד הרכב, פנה אל המתלוננת, שאל מי האדם שהיה איתה והניח רגלו בתוך הרכב על מנת למנוע ממנה לסגור את הדלת. לאחר מאבק סגרה המתלוננת את הדלת ונעלה אותה. או אז החל הנאשם להשתולל, לצעוק ולדפוק על חלון הרכב.
3. מספר ימים לאחר מכן - ביום 2.5.21 בסמוך לשעה 02:00 - הבחין הנאשם בקרוב משפחה של המתלוננת ליד ביתה. הנאשם ניגש אליו ושאל האם למתלוננת בן זוג חדש, תוך שאיים עליו באומרו "אני מלאך המוות שלה, אני אהרוג אותה". בהמשך, סמוך לשעה 07:00 יצאה המתלוננת מביתה, אז הגיח הנאשם והחל לצעוק ולשאול מי היה איתה, השתולל, צעק ובעט ברכבה. למחרת התקשר הנאשם 30 פעמים למתלוננת, ובאחת השיחות איים עליה ועל בתם המשותפת באומרו "אני משתין על אבא שלך בקבר יא בת זונה... את הולכת לגיהנום היום ואם אני רואה אותו עוד פעם אני אקבור אותו... תקשיבי עכשיו טוב טוב תקליטי טוב טוב, אפילו אם המשיח יבוא הוא לא יעזור, יש לך עסק עכשיו עם מלאך המוות". ביום 4.5.21 וכן למחרת אותו יום, התקשר הנאשם למתלוננת מספר פעמים, ובאחת השיחות איים עליה באומרו "את רוצה שאני ארצח אותך

אשב עליך מאסר עולם, את רוצה שאני אשב עליך מאסר עולם". גם לאחר שנעצר ובוצע עימות בינו לבין המתלוננת איים עליה הנאשם וגידף אותה במהלך העימות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המתלוננת העידה לעונש ותארה את חששה מהנאשם ואת תחושותיה לאחר האירועים מושא כתב האישום. כן תיארה כי במשך שנים רבות לא היה כל קשר בינה לבין הנאשם והוא אף לא נטל כל חלק בגידול ילדיהם, גם לא בפן הכלכלי. לאור כך טענה המתלוננת כי האירוע "נפל עלי כרעם ביום בהיר".

5. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום וטענה כי מעשיו של הנאשם חמורים ואין להקל ראש בהתנהגותו ובאיומים שהשמיע. צוין כי מדובר באירוע מתמשך המאופיין באובססיביות המצביעה על מסוכנות רבה וכי הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על שלומה, שלווה נפשה ובטחונה של המתלוננת וכן שלמות התא המשפחתי והסדר הציבורי. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה המאשימה לפסיקה ונטען למתחם הנע בין 18 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר, ועתירת המאשימה הייתה לעונש מאסר בן 20 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שהודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי רב, כמו גם את עדות המתלוננת. נטען כי מדובר במעידה ראשונה וכי העובדה שבמשך שנים לא היה כל קשר בין הצדדים מחזקת את הטענה כי מדובר בנאשם נורמטיבי. ההגנה הפנתה לפסיקה ונטען למתחם הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מאסר בפועל. בפן האופרטיבי עתרה ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, פנה אל המתלוננת וציין כי הדברים לא יחזרו על עצמם וכי אין לה כל סיבה לחשוש ממנו. עוד ציין הנאשם שאינו מעוניין להיות בקשר עם המתלוננת וילדיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

9. כאמור, הצדדים טענו לקביעת מתחם ענישה אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם ואני מקבל טיעון זה. אכן מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות ועל כן בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בריבוי עבירות.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** מעשיו של הנאשם פגעו בשלומה ובטחונה של המתלוננת וערערו את שלווה חייה. הדבר מקבל משנה תוקף שעה שהרקע לאיומים הוא חשדו של הנאשם כי למתלוננת בן זוג חדש. ראו:

"תופעה אחרונה זו היא מסוכנת במיוחד כאשר אלימות באהבת גובה לרצונה של האישה להיפרד
פרדמבן זוגה, ואף לאחר הפרדה
ויעידה מספר הרב של מקרי אלימות נגד נשים הקשורים בהחלטת האישה לנתק את קשר
העם הגבר" (ע"פ 3004/98 מדינת ישראל נ' שבתאי, פ"ד 577 (3)).

11. **נסיבות ביצוע העבירות:** מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם פעל באופן שיטתי ואובססיבי, בלש אחר המתלוננת, התקשר אליה עשרות פעמים, נהג באופן אלים כשפגש בה ברחוב והשמיע באוזנה ובאזני אחרים איומים קשים במספר הזדמנויות. הנאשם אף נמצא ליד ביתה של המתלוננת בשעה 02.00, פגש קרוב משפחה, התעניין במצבה האישי ואיים עליו בכך שיהרוג אותה. בהמשך המתין למתלוננת סמוך לביתה בשעה 07.00 והמשיך בשאלות בדבר האדם שעמו בילתה. עובדות אלו מלמדות על קנאה ואובססיות של ממש. גם כשנעצר לא חדל הנאשם ממעשיו, והמשיך לאיים על המתלוננת בעימות שנערך ביניהם על ידי חוקרי המשטרה. יש בכך ללמד על היעדר מורא והיעדר שליטה עצמית. לכך יש להוסיף כי העבירות בוצעו ללא כל רקע תואם שיכול להסביר את המעשה (אף אם לא להצדיק) ובחלוף שנים רבות מאז נפרדו דרכי הזוג ומבלי שהיה ביניהם כל קשר שנים רבות.

12. **מדיניות הענישה:** ככלל, מדיניות הענישה בעבירות אלימות ואיומים כנגד בני זוג היא מחמירה: ראו:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח". (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009)).

13. מעיון בפסיקה במקרים דומים ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים החל מצו של"צ ומאסרים מותנים (במקרים של שיקום מובהק, בין של הנאשם ובין של מערכת היחסים) ועד מאסר בפועל, והכל תלוי בנסיבות העבירה ובנסיבותיו של הנאשם. כך למשל ראו: רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשורת עבירות איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם איים על בת זוגו לשעבר כי יפגע בגופה וברכוש אותה, דרש לדעת היכן היא

שוהה ובשני מקרים אף הגיע למקום בניגוד לרצונה; רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (25.6.2008), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו והוטלו עליו, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא נמצא פגם בהחלטה ולא קיימת סטייה ממדיניות הענישה המקובלת; רע"פ 7413/14 **דוד נגד מדינת ישראל** (17.11.2014), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סה"כ 8 חודשי מאסר בפועל). ערעורו של הנאשם התקבל ונקבע כי המאסר המותנה ירוצה בחופף. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם אינו חורג ממדיניות הענישה; רע"פ 4976/18 **כהן - ריאני נגד מדינת ישראל** (12.8.2018), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת איומים ו-4 עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד פרודתו, ובית משפט השלום הטיל עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל יחד עם הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים (סה"כ 9 חודשי מאסר בפועל). ערעור הנאשם ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; ת"פ 18160-03-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.11.2017), בו הורשע נאשם בעבירות איומים כלפי גרושתו (4 מקרים), ונידון ל-3 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סה"כ 7 חודשי מאסר בפועל); ת"פ 18972-07-13 **מדינת ישראל נ' ליברכט** (4.2.2014), בו הורשע הנאשם בעבירה של איומים כלפי בת זוג לשעבר. עברו של הנאשם היה בלתי מכביד והוא נידון ל-7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל; ת"פ 60788-12-12 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' פלוני** (29.12.2016), בו הורשע נאשם בעבירת איומים כלפי בת זוג ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סה"כ 9 חודשי מאסר בפועל); ת"פ 29127-11-15 **מדינת ישראל נ' יוסבשווילי** (1.2.2017), בו הורשע הנאשם בעבירת איומים כלפי בת זוג ונידון לעונש מאסר מותנה בן 6 חודשים; רע"פ 1/15 **פנחס כצמן נ' מדינת ישראל** (19.1.2015), בו הורשע נאשם בעבירת איומים כלפי רעייתו ונידון ל-3 חודשי מאסר על תנאי. ערעור הנאשם נדחה וכן בקשת רשות ערעור שהגיש; ת"פ 55683-05-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.1.2015), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים כלפי גרושתו ונידון לעונש מאסר בעבודות שירות.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שעבר הנאשם המהוות אירוע אחד נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

15. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק סיכויי שיקום. אדגיש כי במקרה זה מדובר בנתון משמעותי, שכן עובדות כתב האישום (והנסיבות שפורטו לעיל) מצביעות על התנהגות תמוהה שנותנה ללא כל הסבר, עובדה המלמדת על מסוכנות ממשית וחוסר יכולת לצפות את התנהגות הנאשם בעתיד.

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הנקי ואת הודאתו בביצוע העבירות, אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננת. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה. מנגד, כפי שפורט לעיל, לא ניתן במקרה זה להתעלם מהיעדר סיכויי שיקום ומהמסוכנות הממשית הטמונה בנאשם, בעיקר בשל חוסר היכולת להבין את

סיבת מעשיו ולצפות את התנהגותו בעתיד. עובדה זו מחייבת הטלת עונש מאסר ממשי מרתיע, אשר לא ימוקם בתחתית המתחם, וזאת למרות העבר הנקי וקבלת האחריות (ראו בהשוואה ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת (22.12.2020)).

17. בצד קביעה זו לא התעלמתי מהפגיעה הקשה שתגרם לנאשם בשל עונש זה. עונש מאסר בכליאה הוא עונש חמור וקשה ובעל השפעות שליליות לא מעטות על האסיר, לא כל שכן למי שטועם טעם מר זה לראשונה. עם זאת, כפי שהוסבר לעיל, במקרה זה עונש מאסר מתחייב בשל מתחם הענישה שנקבע ובשל היעדר סיכויי שיקום. דעתי היא אף שעונש קל ישדר לנאשם מסר שלילי, ובשילוב המסוכנות הטמונה בו סברתי כי יש בכך להקים סיכון בלתי סביר למתלוננת.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 5.5.2021.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, כאשר התנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת אלימות פיזית נגד בן זוג.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, כאשר התנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו עבירת איומים.

ד. פיצוי למתלוננת, ע"ת מס' 4, בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בפיצוי זה למצות את מלוא זכויות המתלוננת והיא רשאית לנקוט הליך אזרחי מתאים למימוש זכויותיה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"א, 09 יוני 2021, במעמד הצדדים.